

(המשך מעמוד 16)

תתפיים, אולם מטרתם של הפרסים הושיגה. הם לא באו יחד עם כולם. בשיראז עצמה הם שוכנו בנפרד מיתר החברים, בבית פרטי שהועמד לרשותם. עם פתיחת הסימפוזיון הציגו להם הפרסים, הכל באדיבות פרסית מופלגת. לצאת לראות את אחד הסכרים הגדולים של אירן, אותו בנו לאחרונה הישראלים. כאשר סרבו, לא היתה למארחים ברירה, והם נאלצו להשאיר את אורחיהם במקום. אולם התוויות, שניתנו לישראלים כדי לשאתם על דש בגדם, כנהוג בקונגרסים רבי-משתתפים, לא נשאו משום מה את שמה של מדינת ישראל, גם דגל ישראלי לא נמצא. הפרסים, בתמימות מעושה, הציגו לישראלים כתחליף דגל תוניסאי. גם בו הרי יש כוכב. אמנם רק בן חמישה קצוות, אך כמה יכול להוסיף או לגרוץ קצה אחד?

נקמה של "היהדות העולמית". נראה כי אחת הסיבות ליחסם של ה"פרסים", נוסף לרצון לספק את הביעת הרעבים וההחרימים את ישראל, היתה טענתם ש"היהדות העולמית" גייסה את כל אמת צעיהותקשורת בעולם כדי להשמין את החגיגות על ראוותנותן. "כך נקמו היהודים על החרמת ישראל", טענו הפרסים באוני חבר המשלחת הישראלית. כשחזרו המדענים לארץ, היו מהם ש"התבטאו במרירות על שגשגו בניגוד לרצונם למקום, בו היו בלתי רצויים. או לם את הרגשתם זו לא יכלו לבטא בפומבי. שכן, משרד-החוץ הודרו להצניע את הפרשה, ואנשי ביקשו מחברי המשלחת לא לדבר על "חוויותיהם".

"נסיעתם של אנשי האוניברסיטה העברית לאירן", טוען דוד תורג'מן, מה מחלקת למוה"ת במשרד החוץ, "אורגנה על-ידי האוניברסיטה לרגל כנס היסטוריונים שנערך שם, ואילו למשרד-החוץ אין יד בדבר".

קשה לראות כיצד מתיישבת גירסא זו עם ההסבר שנתן לפרשה דובר האוניברסיטה, ואשר לפיו הוזמנו המדענים כל אחד בנפרד, ע"י אוניברסיטת שיראז, שגם מימנה את נסיעתם, ומכיון שהוזמנו במעדים סמוכים זה לזה, נסעו כולם בצוותא.

מבין כל הגורמים הקשורים בפרשה, אנשי המשלחת הם היחידים הקושרים את נסיעתם עם משרד-החוץ.

דיעות

שני קולות -

תביעה אחת

שני האישים שונים למדי זה מזה, ה"אחד בסוף שנות ה-40 שלו, השני בסוף שנות ה-30.

שניהם שייכים לצמרת מקצועותיהם. האחד חייל מקצועי, שעבר לחיים אקדמיים. השני אקדמי מקצועי, שעבר חלקית לעיתונות ולענייני-ציבור.

שניהם פירסמו מאמרים שדמו זה לזה להפליא, ושהופיעו בשני עיתונים באותו יום.

אלוף פרופסור. מתתיהו ("מתי") פלד, שהפסיק לחתום על מאמריו בתואר "אלוף (מיל)", פירסם את דעתו במערב, תחת הכותרת הנייטרלית "ההסדר החלקי". אמנון רובינשטיין, שאינו חותם בתוארו "פרופסור", נתן למאמרו בהארץ כותרת מפורשת יותר: "תנו סיכוי לי שלום".

לדעתם דיעה אחת: ממשלת גולדה מאיר פוצצה את ההסדר החלקי, מפני שהעמידה תנאים ששום מצרי אינו יכול לקבלם.

רובינשטיין: "ארבעת תנאים אלה (של ממשלת ישראל להסדר חלקי)...משמעו תם קיצונית ביותר. מבחינה מצרית פירוש המצטבר הוא השלמה עם כיבוש ישראלי של רוב חצי-האי סיני... מצריים תתחייב לקבל למעשה את שליטתה של ישראל בסיני בלי שיהיה בידה כל אמצעי ללחץ להסדר של שלום ולנסיגה ישראלית".

פלד: "נקבע כי ההסדר החלקי יתקבל על-ידי ממשלת ישראל רק אם ייהפך להסדר סופי, או, במילים אחרות, רק אם יחד עם קבלתו תצהיר מצריים על סיווגה של המלחמה אחת ולתמיד. (הממשלה (המשך בעמוד 24))

וקול כלה

ציפי שביט ובעלה מתחת לחופה. המעמד כבד-המשקל לא דיכא את המצחיקנית העגלגלה כהאיזה, והיא שפעה הומור וצחוק לכל אורך העסק.

קול חתן

דודו דותן ורעייתו מתחת לחופה. בניגוד לחתונות של אחרים, בהם דודו הוא מעיין-שופע של מצחיקנות סוערת, היה השמנמן רציני בחתונתו.

חתונות השמנים

ייתכן שלא היו אלה שתי החתונות של הכי שמנים בארץ. ייתכן גם שלא היו אלה החתונות של הכי מצחיקים בארץ. אבל אין ספק בכך, שהיו אלה החתונות של שני השמנים הכי מצחיקים בארץ, או של שני המצחיקים הכי שמנים בארץ. ביום שלישי שעבר, עשתה זאת ציפי שביט, ביום ראשון השבוע, דודו דותן. הם התחתנו.

לא ביחד, רחמנא ליצלן. ציפי התחתנה עם הסטודנט מושיק פריבס. דודו עם עיריית כ"ב-בנימין, החברה שלו עוד מהימים שהיו פיעו יחד בלהקת פיקוד-צפון. ציפי, לעומת זאת, יצאה שבעה חודשים עם סטודנט אחר, בשם יוסי. כמו שאתם רואים אותה, כזו עגלגלה, היא יצאה, השובבה הזאת, עם מיטב החתיכים בארץ. מה שאלה לא יעשו בשביל בדיחה טובה.

בתונה של ציפי ומושיק. שנערכה ברמת-אביב בנוכחות אלף אורחים, השתוללה ציפי ורחתה מאושר. לבושה שמי לת ערבית לבנה רקומת פרחים, כשבשערה שזוררים פרחים לא רקומים, היתה הכלה מקור סותף של צהלה. היא שרה עם התזמורת, שתתה כמו קוקו, הופיעה בקטעים מג'מבו, וקיבלה בששון את מתנת-ההפתעה של המחורן הראשי, הלא הוא פשנל אמר-

דודו ודדו הרמטכ"ל החדש במשפחת דותן, והרמטכ"ל המיועד של צה"ל, אלוף דוד (דדו) אלעזר, נהנים מבדיחה פרטית בעת חתונתו של דודו. בניגוד לצחוק הסוער של דדו, חיובו של דודו ענום קימעה, כאילו התחתן זה עתה.

גנה. ציפי עומדת לצאת לסיבוב בחו"ל עם להקת ה'חברו. מתנתו של פשנל: הוא מינה את בעלה הטרי להיות מנהל הבמה, איפשר בכך לזוג ירחידיבש בחו"ל.

חתונתו של דודו ועיריית היתה מהומה לא פחותה. 900 אורחים מילאו את מועדון כליף ביפו, שנסגר לאותו ערב. בתוכנית האמנותית הופיעו צדוק סביר, שושנה דמארי, יהודה ברקן, אורי גלר, מני פאר, גאל בשן, ואפילו דודו דותן. היחידי שקילקל את השמחה הכללית היה החתן, דוקא הוא, המשמח לבכי-אנוש ב"מסיבות ימיהולדת וחתונות של כל חבריה, היה רציני הפעם כמעט כל הערב, שכח את כל הבדיחות שלו. היחידי שהצלית להצחיק את המצחיקן העליון, היה הרמטכ"ל המיועד, אלוף דויד אלעזר, שהיה אלוף פיקוד ה"צפון בתקופה שדודו היה חבר להקת הפיי-קוד. דדו, מסתבר, היה הדבר היחידי המציחיק שראה דודו באותו ערב. מלבדו, היו החיים רציניים בעיניו.

לא פלא, בהתחשב בעובדה שהוא נאלץ להוריד 15 קילו לפני שעירית הסכימה להתייצב לצידו מתחת לחופה.

זוהר בדשא האמרגן אברהם דשא, הלא הוא פשנל הנודע, זוכה לנשיקה זוהרת מציפי שביט, ששערה משונבן השושנים משיא ריחו למרחקים. בצד, מחייך בנחת הבעל הטרי, הסטודנט מושיק פריבס.